

Daar speelden we ongestoord aan zee, in duinen en vallei.
Daar was een blijde jeugd, van zorg en kommer vrij.
Waar ook het lot ons henen voert, naar oost, west, zuid of noord,
d'Herinnering aan de plek der jeugd leeft in ons hart steeds voort.

Ver buiten 's werelds wild gewoel, ontvlucht door menigeen.
Een speelbal slechts van wind en zee, ligt 't eenzaam oord daarheen.
Toch minnen wij dat plekje grond, wat ook gebeuren moog.
Zij 't anderen vaak tot spot en hoon, wij houden Vlieland hoog!

(en met die spot en hoon zal het wel wat meevallen!)

Sjaan van Kekeran-
Brouwer

Waar of niet waar?

Of hoe komt de Vos van zijn vlooiën af?

Het spreekwoord: "Een vos verliest wel zijn haren, maar niet zijn streken" kennen we allemaal.

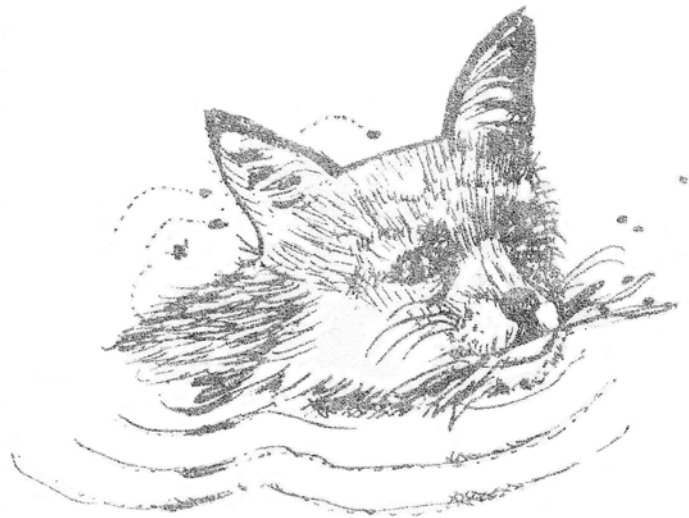
Maar hoe komt een vos van zijn vlooiën af? Dat is een heel apart verhaal.

Net zoals een hond en een kat heeft ook de vos regelmatig last van vlooiën, vooral met warm weer. Maar aangezien de vos een slim beest is, heeft hij daar iets op gevonden.

Hij doet dat n.l. als volgt: Hij pakt een bosje strootjes of iets dergelijks in zijn bek en laat zich dan langzaam achterover in een slootje of een ander ondiep water zakken. Eerst zijn staart en langzaam de rest van zijn lijf.

De vlooiën vluchten dan voor het water, steeds verder, tot ze uiteindelijk op zijn kop zitten. Als het zover is, laat de vos ook zijn kop onder water zakken en springen alle vlooiën in paniek op het stroobosje. De vos laat vlug het bosje los en de vlooiën drijven weg op hun reddingsvlot.

En de vos heeft geen last meer van de vlooiën. (Bron onbekend)

Sjaan
